

ת"פ 17765/12/13 - מדינת ישראל נגד מיכאל ליפשיץ

בית משפט השלום בעכו

11 יוני 2014

ת"פ 17750-12-13 מדינת ישראל נ' ליפשיץ(עציר)

ת"פ 17765-12-13

בפני כב' השופט וויליאם חאמד
המאשימה: מדינת ישראל
נגד: מיכאל ליפשיץ
הנאשם:

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד תומר יפרח

הנאשם - הובא

הסנגור - עו"ד יובל זמר

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של התפרצות למגורים לבצע גניבה, לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, מעשה מגונה באדם שלא לפי סעיף 345 לחוק, לפי סעיף 348 (ג) לחוק הנ"ל, גניבה, לפי סעיף 384 לחוק הנ"ל, ושיבוש הליכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק הנ"ל.

לפי המתואר בעובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, ביום 1/12/13, בשעה 01:30 לערך, התפרץ הנאשם לביתם של המתלוננים באופן שעבר מחלון בבית הוריו הצמודה לבית המתלוננים לחלון מרפסת ביתם של אלה, פתח את חלון הבית ונכנס פנימה, אז נכנס הוא לחדר השינה, שם ישנו המתלוננים, ומצץ ולקק את בוהן רגלה של המתלוננת, זאת לשם גירוי וסיפוק מיני. בשלב זה התעוררו המתלוננים והנאשם ברח מחדר השינה לכיוון דלת הכניסה, פתח את הדלת באמצעות צרור מפתחות שהיה בדלת וברח מהבית כשהוא נוטל עמו את צרור המפתחות הנ"ל. ביום 8/12/13, בתחנת המשטרה, במהלך עימות עם המתלוננת, הוא שיבש הליכי משפט באופן שכשנותר לבדו בחדר יחד עם המתלוננת ביקש ממנה לומר לחוקרים כי היא מנהלת עמו קשר רומנטי וכי נכנס לביתה בהסכמתה והוא הבטיח לה כי לא יטריד אותה בשנית אם תעשה כן, אך המתלוננת סירבה.

ב"כ המאשימה, בטיעונו בכתב לעונש, ציין כי מתחם הענישה הראוי בעניינו של הנאשם הינו מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים עד 36 חודשים, ונימק כי עבירות ההתפרצות והגניבה פוגעות ברכושו של הזולת, בפרטיותו ובביטחונו האישי,

עמוד 1

ובשל כך נדרשת ענישה הולמת אשר תרתיע מפני ביצוע עבירות אלה, וכך גם עבירת המעשה המגונה אשר פוגעת בגופו ובכבודו של קורבן העבירה, ובשל כל אלה מתחייבת ענישה הולמת ומרתיעה. ב"כ המאשימה הוסיף כי הנאשם ביצע את העבירות הנ"ל שעה שהתנהל כנגדו הליך פלילי אחר שעניינו עבירות של סחיטה באיומים ומעשה מגונה, וכי בגין אלה הוא נדון לאחרונה למאסר בפועל של 16 חודשים, בגזר דין מיום 17/3/14, ועתר להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף העליון של מתחם הענישה, מאסר על תנאי, קנס כספי, פיצוי למתלוננים וחתימה על התחייבות כספית.

הסנגור, בטיעונו לעונש, ציין כי הנאשם הינו בחור צעיר בן 19 שנים, שהודה במיוחס לו בפתח משפטו ולקח אחריות על מעשיו הנ"ל, וכי לאחרונה הוא נדון למאסר בפועל לתקופה ארוכה של 16 חודשים, זאת, בבית המשפט לנוער, דבר המצדיק, נוכח גילו של הנאשם ונסיבותיו האישיות שפורט בתסקיר המבחן, להשית עליו עתה מאסר בפועל לתקופה קצרה ואשר ירוצה בחופף למאסר בפועל שהוא מרצה כיום, כאשר במהלך ריצוי מאסרו הוא ימצה הליך שיקומי.

שירות המבחן הגיש תסקיר ובו ציין כי הנאשם הינו בן 20, רווק, בסיום לימודיו הוא התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית ונהג לצרוך סמים מסוגים שונים. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם טען כי הוא פרץ לבית המתלוננים על מנת להשיג כסף לממן רכישת סמים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ממזער מחומרת מעשיו ואינו מגלה אמפטיה כלפי קורבן העבירה. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם וציין כי בהעדר הליך טיפולי אינטנסיבי לטיפול בבעיית ההתמכרות לסמים ולעניין דחפיו המיניים הגבוהים של הנאשם הרי שמידת הסיכון להישנות המעשים בעתיד היא גבוהה.

חומרה רבה טמונה בעבירות בהן הורשע הנאשם, לאור טיבן ונסיבות ביצוען. עבירות ההתפרצות והגניבה פוגעות בזכות הקניין של קורבן העבירה, מערערות את ביטחונו האישי, שעה שמגלה הוא כי זר פרץ לתוך מבצרו - ביתו, ומביאות עליו עוגמת נפש כבדה עד מאוד. המדובר בעבירות המקימות סיכון מוחשי כי בנסיבות מסוימות של מפגש בין המחזיק במקום לבין הפורץ לשם, תבוצענה עבירות אלימות ויגרמו תוצאות קשות עד לקיפוח חיי אדם. הנאשם הוסיף וביצע במתלוננת מעשה מגונה, כמתואר בכתב האישום, ובכך הוא פגע בגופה ובכבודה. ביצוע מעשה מגונה, התפרצות וגניבה, זאת, בשעת לילה ובהיות המתלוננים ישנם בביתם, מהווה שילוב נסיבות מחמירות המלמד של תעוזה חריפה ומסוכנת של הנאשם ועל הסיכון הממשי הנשקף ממנו לשלום הציבור ולרכושו, ומציב את מסוכנותו כאמור ברף גבוה ביותר. מעשי העבירה של הנאשם לא תמו בזאת, אלא שהוא ביצע עבירה של שיבוש הליכי משפט, במהלך החקירה המשטרית. המדובר בעבירה הפוגעת בעקרון שלטון החוק ובסדרי משפט ובתכלית הליך החקירה והמשפט, שעניינה הגעה לחקר האמת.

כלל האמור מחייב להטיל על הנאשם ענישה הולמת, אשר תרתיעו ואת הרבים מביצוע עבירות כאמור, ותביע את סלידתו של בית המשפט ממעשים נבזיים אלה.

בנסיבות הנ"ל, מצאתי כי מתחם הענישה הראוי הינו מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים עד לתקופה של 24 חודשים, ומאסר על תנאי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא מגלה אמפטיה כלפי קורבן העבירה, וכי מתקיים סיכון גבוה להישנות מעשי עבירה בעתיד, בהעדר הליך טיפולי ממשי. סיכון זה מוחשי הוא נוכח תלותו של הנאשם בסמים, והרי הוא הצהיר בפני שירות המבחן כי הוא התפרץ לבית המתלוננים במטרה לגנוב רכוש לשם מימון רכישת סמים לשימוש. ועוד, הנאשם צבר לחובתו הרשעה קודמת בעבירות של מעשים מגונים וסחיטה באיומים, ונדון למאסר בפועל של 16 חודשים. כך, שהעבירות נשוא התיק בפניי אינן בבחינת כישלון יחיד ומעידה חד פעמית של הנאשם, קל וחומר שעה שמדובר בעבירות

שחלקן זהה לעבירות בגינן נדון בהרשעתו הקודמת הנ"ל, כאמור.

לא מצאתי כי מתקיימים בעניינו של הנאשם נסיבות מיוחדות וחריגות להצדיק לחרוג ממתחם הענישה הנ"ל, אם כי הבאתי בחשבון, במניין שיקולי הענישה, את הודאתו של הנאשם בפתח משפטו, גילו הצעיר וכן את העובדה כי לחובתו הרשעה קודמת יחידה, כך שעברו פלילי אינו מכביד. כן ייחסתי משקל לנסיבותיו האישיות כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן.

לכל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 5.12.13 ועד ליום 31.12.13 וכן מיום 6.2.14 ועד היום. הנאשם ירצה מאסר זה במצטבר למאסר בפועל שהוא מרצה כיום.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה של מעשים מגונים, ויורשע עליה.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה של שיבוש הליכי משפט או עבירה של גניבה ויורשע עליה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום י"ג סיוון תשע"ד, 11/06/2014 במעמד הנוכחים.

וויליאם חאמד, שופט

הוקלדעלידירוניתבןשושן